

Γιώργος Μιχαηλίδης

Ο πρώην ΥΠΕΞ **Ν. Κοτζιάς** είπε πολλές χρήσιμες αλήθειες χθες στη Βουλή. Παρακάτω παραθέτω την κατ' εμέ ουσία της τοποθέτησής του.

*“Η Δεξιά θέλει να φοβάται ο κόσμος κι αυτή να παριστάνει τον σωτήρα”, όμως
“Η Βόρεια Μακεδονία έχει σε αμυντική ισχύ μόλις το 1,8% της Ελλάδας, το 6% του ΑΕΠ της
Ελλάδας και το 1/8 του πραγματικού πληθυσμού”*

Άρα, για ποιους αλυτρωτισμούς και ποιο κίνδυνο της εδαφικής μας ακεραιότητας μας μιλάτε
βρε υποκριτές και λαοπλάνοι της Δεξιάς;

Και κατευθείαν, αναλύει τον πραγματικό κίνδυνο για το ελληνικό κράτος, για την ελληνική
αστική τάξη και τα επιχειρηματικά συμφέροντά της.

*“Ξέρετε από τι κινδυνεύει ο βορράς της Ελλάδας; Κινδυνεύει από το να μετατραπεί η
FYROM-Βόρεια Μακεδονία κι η Αλβανία σε κομμάτι μιας δαγκάνας κάβουρα που θα
προσπαθεί να μας περικυκλώσει από τας ανατολάς κι απ’ τον βορρά. Σας πειράζει να μην
αφήσουμε να επηρεάζει η Τουρκία άλλο αυτή την περιοχή;”*

Άρα, η Συμφωνία των Πρεσπών έρχεται να πετάξει την Τουρκία έξω απ’ τα δυτικά Βαλκάνια
όπου είχε αρχίσει να διεισδύει σοβαρά. Αυτός ο ελληνικός στόχος στη συγκεκριμένη
συγκυρία είναι και ΝΑΤΟϊκός και ΕυρωΕνωσιακός στόχος. Όλοι οι παραπάνω φοβούνται την
ενδυνάμωση μίας ανεξέλεγκτης και ανεξάρτητης Τουρκίας. Προτιμούν να δώσουν τον
έλεγχο στην Ελλάδα, ως πιο πιστό και σίγουρο σύμμαχο και λιγότερο ικανό για εκπλήξεις.
Άρα από πού πηγάζει η λογική που λέει ότι οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ απεργάζονται σχέδια
αφανισμού της Ελλάδας;

Συνεχίζουμε με την παρουσίαση των “επιτευγμάτων” της “Αριστερής” κυβέρνησης.

*“Τελειώσαμε με τον αλυτρωτισμό ... [το ζήτημα της μειονότητας] τέλειωσε με τη
συνταγματική αλλαγή”*

Το ζήτημα όντως τελείωσε, δε λέει ψέματα. Αλλά εδώ, ο “αριστερός” Κοτζιάς μας θυμίζει

γιατί το κράτος έχει συνέχεια λέγοντάς μας πώς για το ελληνικό κράτος η αναγνώριση οποιασδήποτε εθνικής μειονότητας αποτελεί αιτία πολέμου. Να ένας ακόμα εθνικός στόχος που κατοχυρώνεται επί “αριστεράς”.

Στη συνέχεια ο Κοτζιάς βάζει τα πράγματα στην πραγματική τους βάση. Τους λέει: “Αφήστε τις μπουρδες ότι η Μακεδονία είναι μία και ελληνική”

“Χάρη στον Ελευθέριο Βενιζέλο, με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου πήραμε τη Μακεδονία μας, πήραμε την Καβάλα μας ... Θέλει η Δεξιά να αναθεωρήσουμε τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου που μοίρασε το γεωγραφικό χώρο της Μακεδονίας στα τρία [σημ: αφήνοντάς μας το μεγαλύτερο κομμάτι που άνηκε στη Βουλγαρία και με τους βαλκανικούς πολέμους το πήραμε];; Καλά έκανε ο Βενιζέλος ή στεκόμαστε στο στρατηγείο του βασιλέως που αρνιότανε να αποδώσει τιμές και να αποδεχθεί το μεγάλο έργο του Ελευθέριου Βενιζέλου στο Βουκουρέστι;”

Η ισχύς κι η πολιτική ικανότητα του Βενιζέλου, λοιπόν, μας εξασφάλισε το κομμάτι της Μακεδονίας που έχουμε. Να μια νομιμοποίηση του “εκεί ψηλά στα βόρεια σύνορά μας τρέχει ποτάμι το αίμα του εχθρού” από “Αριστερά” χείλη. Αλλά αυτή η “Αριστερά” κατάφερε να κατοχυρώσει και την ιστορική νομιμοποίηση της τρισχιλιετούς συνέχειας του ελληνικού έθνους.

Ο Ν. Κοτζιάς συνέχισε:

“Τη Μακεδονία της αρχαιότητας την πήραμε εμείς! Και στη Συμφωνία αναγνωρίζεται ότι είναι αποκλειστικά ελληνική, ότι δεν έχουν καμία σχέση σαν λαός και σαν γλώσσα με την ιστορική κληρονομιά”

Στη συνέχεια απογυμνώνει την παράταξη της ΝΔ και της Δεξιάς για την υποκρισία της αφού αυτή πρώτη αποδέχθηκε τη νομιμοποίηση της συζήτησης για σύνθετη ονομασία, την ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας (1977 ΟΗΕ) και επιχειρηματολογεί και καυχιέται -ορθά- υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών ότι “δεν αναγνωρίζει μακεδονική εθνότητα αλλά μακεδονική ιθαγένεια” και κατάφερε να προσθέσει τον προσδιορισμό ότι η αναγνωρισμένη από τον ΟΗΕ μακεδονική γλώσσα είναι σλαβικής προέλευσης (“αυτό που αλλάξαμε εμείς και δεν είχε σκεφτεί να το κάνει κανείς”). Αυτό κατά τον Κοτζιά δε δημιουργεί πρόβλημα σε εμάς, αφού κόβουμε τη σύνδεση με τη γλώσσα του Μεγαλέξανδρου, αλλά στους Βούλγαρους. Άλλες δύο διεθνιστικές νίκες της κυβέρνησης της “Αριστεράς”.

Και φτάνουμε στο ζουμί ξανά που είναι η ισχυροποίηση της ελληνικής θέσης στα Βαλκάνια ενάντια στην Τουρκία:

“Και σας θυμίζω κάτι από την ιστορία. Οι άνθρωποι αυτοί πήραν την ονομασία Σλαβομακεδόνες, Βορειομακεδόνες, Μακεδόνες και λοιπά γιατί θέλαν να διαχωρίσουν τον εαυτό τους απ’ τους Βούλγαρους κι απ’ τους Σέρβους. Δε θέλαν να διαχωριστούν από έμας ... Η χώρα μας αποκτά αναβαθμισμένο ρόλο στην περιοχή κι αντί να έχουμε τις βόρειες περιοχές μας, εχθρούς μας και φίλους της Τουρκίας, θα τους έχουμε μαζί μας για να λύσουμε από κοινού όλα τα ζητήματα στην περιφέρειά μας”

Αυτή είναι η **κατακλείδα** του Κοτζιά. Όσοι νοιάζονται για την οικονομικά μεγάλη και ισχυρή Ελλάδα, σύμμαχο της ΕΕ και του ΝΑΤΟ μπορούν να στοιχηθούν μαζί του.

Αυτή είναι η πιο γνήσια έκφραση της ελληνικής εθνικής ιδεολογίας σήμερα και όχι οι κραυγές της ελληνικής Δεξιάς που μπορεί μεν να είναι κοινωνικά δημοφιλέστερες αλλά δεν εκφράζουν ούτε σχέδιο, ούτε προοπτική για την αναβάθμιση του ελληνικού κράτους στην περιοχή και άρα και των ελληνικών επιχειρήσεων.

Αυτό το σχέδιο έχει καταφέρει να συσπειρώσει Συνδέσμους Βιομηχάνων και Επιχειρηματιών, να συνδεθεί με τα ενεργειακά projects στη λεκάνη της Ανατολικής Μεσογείου και να υποσχεθεί την αναβάθμιση του ελληνικού καπιταλισμού εντάσσοντάς τον ομαλά πλην οργανικά στα σχέδια της μεγαλύτερης ιμπεριαλιστικής συμμαχίας της εποχής μας. Με τις Πρέσπες συντάσσεται ουσιαστικά και μεγάλο κομμάτι της ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ άσχετα αν δεν το ομολογούν ανοιχτά.

Κι εδώ η αριστερά κι οι δυνάμεις που εκφράζουν τα συμφέροντα της εργαζόμενης πλειοψηφίας έχουν τρεις δρόμους.

Ο **πρώτος** είναι να υποθέσουν ότι το παραπάνω σχέδιο θα είναι νικηφόρο, θα φέρει καλύτερες μέρες για το ελληνικό κράτος και τον ελληνικό επιχειρηματικό κόσμο άρα μαζί με το Κολωνάκι θα ζήσουμε κι εμείς καλύτερα. Αυτό λέει κι υπόσχεται ο ΣΥΡΙΖΑ κι οι σύμμαχοί του: θα ανοίξουν δουλειές, θα φάτε κι εσείς κάτι. Η Θεσσαλονίκη της ανεργίας θα γίνει οδικός κι ενεργειακός κόμβος των ενοποιημένων ευρωνατοϊκών Βαλκανίων.

Ο **δεύτερος δρόμος** για την Αριστερά είναι να αναπαράγει με διαφορετικό μίγμα τη λογική του ξεπουλήματος της πατρίδας. Να μείνει στην καταγγελία των σχεδίων του ΝΑΤΟ και της

ΕΕ και να δώσει έμφαση στον κίνδυνο από τον αλυτρωτισμό των γειτόνων.

Ο **άλλος δρόμος** για την αριστερά είναι να χτυπήσει τη Συμφωνία των Πρεσπών ως τμήμα των νέων εθνικών, δηλαδή κρατικών, δηλαδή αστικών προτεραιοτήτων στο πλαίσιο των διεθνών ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Η έμφαση να πέσει στο πώς αυτή η προοπτική δε θα φέρει καλύτερες μέρες για την εργαζόμενη πλειοψηφία αλλά ότι μας οδηγεί σε όξυνση του ανταγωνισμού με την Τουρκία. Να μιλήσει για το τί σημαίνει πραγματική ενότητα και φιλία των λαών και πώς αυτή επιτυγχάνεται. Διά των ενεργειακών κι επιχειρηματικών projects ή διά μέσου της κοινής πάλης για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής από κάθε πλευρά των συνόρων κι όχι στη μία πλευρά εις βάρος της άλλης; Να πει θαρρετά ότι η Ελλάδα δεν έχει την αποκλειστικότητα στη χρήση του όρου Μακεδονία, ότι πρέπει επιτέλους το ελληνικό κράτος να εντάξει στις απογραφές του ερώτημα σχετικά με την εθνική συνείδηση των πολιτών του, ότι ο γλωσσικός πλούτος μιας χώρας δεν αποτελεί κίνδυνο και ντροπή που πρέπει να ξεριζωθεί ή να κρυφτεί, ότι οι μειονότητες δεν είναι πιόνια των ιμπεριαλιστών αλλά ότι η καταπίεση των μειονοτήτων κι ο εθνικισμός οδηγούν στην εργαλειοποίησή τους.

Να επιλέξουμε τον άλλο δρόμο, τον δύσκολο αλλά τον ουσιαστικό και χρήσιμο για όλους και για όλες μας.

(από ανάρτηση στο fb)